

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

TĂMĂDUIREA FEMEII GÂRBOVE

Bunătatea și blândețea sting ura și răutatea

DUMINICA A 27-A DUPĂ RUSALII
(Tămăduirea femeii gârbove)

†) SF. MC. FILOFTEIA
DE LA CURTEA DE ARGES
SF. IER. AMBROZIE,
EPISCOPUL MEDIOLANULUI

Astăzi ne aflăm
în Duminica a 27-a după Rusalii,
zi în care evanghelistul Luca
ne-a relatat minunea
pe care a săvârșit-o Mântuitorul Hristos
într-o sinagogă, asupra unei femei
care avea un duh de neputință,
era gârbovă.

Toate minunile săvârșite de către Iisus au la bază iubirea Sa milostivă față de toți cei aflați în suferință, precum și în cazul femeii de față. El nu a așteptat să fie rugat, să I se ceară ajutorul, ci a săvârșit minunea tămăduirii femeii.

Înțelegem că Domnul a procedat diferit față de alte tămăduiri, dar și implicația sau finalitatea minunilor săvârșite de El sunt diferite. Așa s-a întâmplat și în cazul de față, când mai-marele sinagogii s-a mâhnit de atitudinea Mântuitorului de a săvârși minuni sâmbăta.

Din minunea săvârșită de Iisus asupra femeii gârbove, înțelegem mai multe lucruri.

În primul rând ne dăm seama cât de mare este iubirea Mântuitorului față de om, și în special față de omul aflat în suferință. Înțelegem că Mântuitorul acționează în virtutea Proniei Sale dumnezeiești, a unui Dumnezeu care știe viețile și sufletele oamenilor și care îi conduce pe fiecare pe calea cunoașterii de Dumnezeu și a mântuirii. Așa s-a întâmplat cu toți care I-au fost refractari în sinagogă, apoi aceștia au înțeles

importanța omului, care este mai presus de necuvântătoare și ideologii. Ei au priceput smintirea lor, s-au rușinat și au slăvit pe Dumnezeu.

Putem spune că Mântuitorul a săvârșit o tămăduire trupească asupra femeii gârbove, iar sufletește i-a tămăduit pe toți cei prezenți de față care, inițial, s-au mâhnit de atitudinea Mântuitorului, influențați de nesăbuința mai-marelui sinagogii, iar mai pe urmă s-au rușinat și au slăvit pe Dumnezeu.

Ne dăm seama că rațiunile noastre omenești sunt limitate și fragile în comparație cu rațiunile dumnezeiești care izvorăsc din ființa lui Dumnezeu Cel Atotștiutor și Atotputernic. Dar una este necunoașterea și alta este pizma sau răutatea. Mai-marele sinagogii a dat dovadă de răutate, izvorâtă din nemăsurata lui pizmă față de Mântuitorul Hristos care capta mințile și inimile contemporanilor lui prin predica Sa, prin minunile Sale, prin viața Sa paradigmatică.

Cutezanța mai-marelui sinagogii trebuie să ne dea de gândit atunci când judecăm pe aproapele nostru care ne

învață de bine. De aceea trebuie să știm că sinagoga reprezenta o prefigurare a Bisericii întemeiată de Mântuitorul Hristos în vederea propovăduirii Adevărului. Sunt mulți aceia care se pun de-a curmezișul activității vocaționale a Bisericii, aflându-se într-o gravă interpretare a lucrurilor. Biserica este călăuzită în toate acțiunile ei de Dumnezeu prin lucrarea Sfântului Duh.

Astfel, omul trebuie să se integreze în lucrarea mântuitoare a Bisericii prin ascultare și implicare. Îndreptarea femeii gârbove prefigurează îndreptarea conștiințelor noastre prin gândirea și săvârșirea binelui având ca exemplu pe Hristos - Binele Absolut. Tămăduirea omului din păcat și din patimi vine prin Biserica Lui, care este spital duhovnicesc în vederea mântuirii, nicidecum instanță de condamnare veșnică a omului. Preotul este mandat de Hristos să activeze în Biserică în vederea săvârșirii binelui, cu blândețe, bunătate, iubire față de păstoriții săi, în contrast cu mai-marele sinagogii, care astăzi ne-a oferit un model negativ. ❖

Pr. Adrian Chiriță

În 14 ianuarie 2023, la Măn. Antim s-a sfințit racla care urma să adăpostească un veșmânt al Sfintei Mucenițe Filofteia. El s-a adăugat fragmentelor din moaștele celor 40 de mucenici de la Lacul Sevastiei din Armenia, ale Sf. Irodion de la Lainici, ale Sf. Mc. Agata și ale altor sfinți mucenici, așezate în biserica mănăstirii bucureștene. ❀

SFÂNTUL IERARH AMBROZIE, EPISCOPUL MEDIOLANULUI

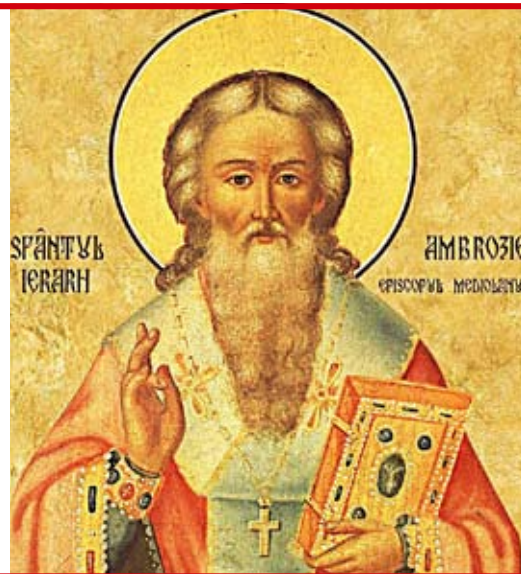

Sfântul Ambrozie (340-397) a fost unul dintre marii Sfinți Părinți ai Bisericii, episcop de Mediolanum (Milano) (374-397), teolog, autor al unui mare număr de scrieri apologetice, omiletice, de teologie morală etc., apărător al dreptei credințe împotriva ereziilor. S-a născut probabil la Trier, în Germania, între anii 337 și 340, într-o familie de rang senatorial, creștină. A primit o aleasă educație la Roma, având studii în literatură, drept și retorică.

La moartea episcopului de Milano, în anul 374, scaunul episcopal rămâne vacant. Între ortodocși și arieni are loc o acerbă dispută pentru succesiune. Ambrozie ține un discurs conciliator, care îi atrage simpatia poporului și pentru care poporul îl va aclama ca succesor al lui Auxentie, deși Ambrozie era numai catehumen.

Noul episcop s-a îngrijit mai întâi să-și însușească o bună cultură teologică, prin aprofundarea studiului Sfintei Scripturi și a operelor Sfinților Părinți, sub îndrumarea preotului Simplician. Curând devine un predicator remarcabil. După hirotonia întru episcop, își vinde întreaga avere, împărțind veniturile obținute săracilor. Dragostea lui față de cei săraci și necăjiți era atât de mare, încât la răscumpărarea unor captivi a poruncit să fie vândute anumite obiecte de cult, care nu erau indispensabile cultului,

Astăzi, pe 7 decembrie, îl prăznuim pe Sfântul Ierarh Ambrozie, episcopul Mediolanului, ale cărui moaște se află și în biserica noastră. Prin Înalta rezoluție nr. 7.419 din 25 iulie 2017, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a acordat Înalta binecuvântare Parohiei Șerban Vodă în vederea primirii din partea Arhiepiscopiei Romano-Catolice de Milano a unor fragmente din sfintele moaște ale mai multor sfinți, printre care și Sfântul Ambrozie de Milano.

pentru a procura banii necesari.

Având o cultură clasică solidă, dar și una teologică de excepție, fiind cunoscător bun al scrierilor Părinților greci și latini, Sfântul Ambrozie a scris și el mult, într-un stil plăcut și armonios, chiar dacă n-a ajuns la profunzimea altor Sfinți Părinți. De la el ni s-au păstrat valoroase scrieri dogmatice, exegetice, morale și ascetice, dar și cuvântări, imne și 91 de epistole.

A apărut credința ortodoxă în fața arienilor, foarte influenți la Mediolanum. A

fost un predicator foarte popular și respectat; a introdus o serie de reforme în oficierea slujbelor. Tradiția liturgică întemeiată de el se păstrează parțial până astăzi în Biserica Catolică din Milano, sub numele de „ritul ambrozian”.

Sfântul Ambrozie a trecut la Domnul pe data de 4 aprilie 397. Urmașul lui Ambrozie ca episcop al Milanului a fost Simplician, care i-a fost un experimentat părinte duhovnicesc. Și moaștele acestuia se află în biserica noastră, ziua lui de pomenire fiind 14 august. ✚

Sfântul Spiridon, Episcopul Trimitundei

S-a născut în jurul anului 270, în Askia, Cipru. Sfântul a fost căsătorit și a avut o fată pe nume Irina. După moartea soției, a fost înscăunat ca episcop al Trimitundei, oraș pe care l-a păstorit până în anul 348, când s-a mutat la cele veșnice. Numele său provine de la cuvântul „spiris”, care în limba greacă înseamnă „coșuleț”, ca urmare a scufiei pe care o purta, din smerenie, în locul mitrei episcopale.

În timpul persecuțiilor desfășurate sub împăratul Maximian (295 d.Hr.), Sfântul Spiridon a fost arestat și supus supliciilor. Pentru mărturisirea credinței și refuzul apostaziei i s-a scos ochiul drept și i s-a

tăiat pulpa stângă. În anul 325, a participat la Primul Sinod Ecumenic de la Niceea, convocat de Sfântul Împărat Constantin cel Mare, unde a uimit pe mulți cu simplitatea cu care a explicat credința ortodoxă. El a explicat Taina Preasfintei Treimi ținând în mână o cărămidă și a făcut prin rugăciune ca aceasta să se desfacă în elementele din care era alcătuită. În timp ce vorbea, s-a aprins focul în partea de sus a cărămizii și a început să curgă apa din partea de jos, iar pământul a rămas în mâna Sfântului Ierarh. Prin această minune Sfântul Spiridon a argumentat unitatea de ființă a celor trei persoane ale Sfintei Treimi și consubstanțialitatea lor.

După o viață smerită, închinată lui Dumnezeu, Sfântul Spiridon s-a mutat la

cele veșnice în anul 348, fiind îngropat în Biserica Sf. Apostoli din Trimitunda. După ce saracinii au cotopt insula, ciprioții au deschis mormântul său pentru a-i muta moaștele la Constantinopol.

La căderea Constantinopolului în mâinile turcilor, în 1453, sfintele sale moaște au fost mutate în Serbia, iar de aici un părinte din Insula Corfu, Georgios Kalohairetis, le-a adus în Grecia, Corfu. Aici se află într-o biserică la 100 de metri de mitropolie, unde se găsesc moaștele Sfintei Împărătese Teodora.

Pentru viețuirea sa curată Dumnezeu l-a înzestrat cu darul facerii de minuni încă din timpul vieții, astfel, prin rugăciunile sale a vindecat pe împăratul Constans (337-350) și a înviat fiul unei femei căreia i-a poruncit apoi să nu spună

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 7-14 DECEMBRIE 2025

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 07.12	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 27-a după Rusalii (Tămăduirea femeii gârbove) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 10.12	07 ³⁰ -09 ³⁰ 16 ³⁰ -18 ³⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 12.12	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie, Litie, Acatist
Sâmbătă 13.12	07 ⁰⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 14.12	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 28-a după Rusalii (a Sf. Strămoși după trup ai Domnului) Utrenia, Sfânta Liturghie

nimănu de această minune. După trecerea Sfântului Ierarh la cele veșnice, Dumnezeu, pentru rugăciunile sfântului, a izbăvit insula Cipru de foamete (1550), epidemie (1630), de ciumă (1673), salvând-o și de asediul turcilor otomani (în 1716).

Din viața Sfântului Ierarh Spiridon cunoaștem multe minuni pe care le-a săvârșit, intervenind în viața oamenilor. I-a salvat de multe ori pe ciprioți de la foamete, atunci când a coborât ploaie din cer prin rugăciunile sale, asemenea

profetului Ilie. I-a ajutat pe cei bolnavi, cei care erau acuzați în tribunale au aflat izbăvire, iar cei care săvârșeau păcate foarte mari erau muștrați de Sfântul Spiridon, fiind îndemnați să se pocăiască. **(Sursa informațiilor - basilica.ro) ✦**

LA ÎNJUMĂTĂȚIREA POSTULUI NAȘTERII DOMNULUI

Am trecut deja de jumătatea Postului Crăciunului. Pentru unii, care primesc postul cu bucurie și înțeleg valoarea lui pentru un creștin, trecerea prin post nu este o corvoadă, nici o datorie, ci un prilej de creștere duhovnicească.

săptămână, apoi ne spovedim și împărtășim și „dezlegăm” la mâncăruri de dulce. Ce doresc să transmit este faptul că în post trebuie să ne sfătuim cu două persoane: în primul rând cu medicul nostru specialist. Apoi cu preotul duhovnic căruia îi vom expune situația noastră specială.

De cele mai multe ori există soluții mai radicale decât cele pe care de obicei le aplicăm noi. Adică putem posti sau mânca mult mai cumpătat. Putem să nu ne facem poftele, adică să mâncăm echilibrat strict nutrienții de care are nevoie corpul nostru, în cantități moderate și să încercăm să postim măcar vinerea dacă nu și miercurea în fiecare săptămână.

Apoi, dacă nu postim după rânduială, cum facem și ce facem ca să simțim totuși că suntem în Post? Ne rugăm oare mai mult, cu mai multă atenție la fiecare cuvânt din rugăciunea, acatistul, paraclisul sau Psaltirea citită? Mergem mai des la slujbe și

asistăm cu toată atenția și interiorizarea la slujbă? Am creat în casă un climat de post și rugăciune tihnită? Nu ne mai certăm sau nu se mai aude glasul nostru în discuții contradictorii? Ne-am pregătit sufletele cu spovedanie și împărtășanie? Încercăm cu duhul blândeții să-i convingem și pe cei ai casei să se pregătească cu post, rugăciune și spovedanie? Am încercat să eliminăm sau să reducem orele pe care le petrecem în fața televizoarelor sau pe internet privind lucruri care nu sunt duhovnicești? Căci acestea sigur ne reduc timpul petrecut în rugăciune sau citirea Bibliei, a vieților sfinților sau a cuvintelor de învățătură ale Sfinților Părinți.

Dacă nu „postim” măcar de cele lumești, adâncindu-ne în cele duhovnicești cu toată ființa noastră, dacă nu încercăm să facem mai multă milostenie, dacă nu ne schimbăm pe interior în această școală a postului, n-am înțeles încă de ce suntem creștini. **(M.B.) ✦**

Pentru cei mai mulți dintre creștinii ortodocși, postul este fie inutil, fie dăunător pentru sănătate. Pentru cei bolnavi, pentru vârstnicii cu probleme de sănătate care necesită un regim alimentar potrivit nevoilor fiziologice, pentru copiii până la o anumită vârstă este firesc să adaptăm alimentația pentru a nu-i pune în pericol pe aceștia sau a crea dezechilibre nutriționale grave.

Pe de altă parte, această problemă a alimentației pentru bolnavi, vârstnici și copii este una care nu are o singură soluție. Ea depinde mult de dorința de a ține post. Dacă aceasta din start nu există, sigur că apelăm la soluția de a posti cel mult o

Decizia Curții de Justiție a UE: Căsătoriile între homosexuali trebuie recunoscute în întreaga Uniune Europeană

Căsătoriile între persoane de același sex, încheiate în orice țară membră a UE, trebuie obligatoriu recunoscute în toate celelalte țări membre ale blocului comunitar, indiferent de legislația internă a fiecăreia dintre ele.

Aceasta este decizia Curții de Justiție a U.E. (CJUE) de marți, 25 noiembrie 2025, luată în cazul a doi cetățeni polonezi căsătoriți în Germania în 2018, căsătorie pe care instituțiile din Polonia nu au recunoscut-o. Decizia răspunde unei cereri înaintate de o instanță poloneză sesizată de cuplul menționat.

Curtea a susținut că refuzul de a recunoaște o căsătorie încheiată într-o altă țară a UE încalcă drepturile fundamentale ale cetățenilor, adică libertatea de circulație și de ședere și dreptul la respectarea vieții private și de familie, iar cetățenii trebuie să poată menține o „viață de familie normală” atât în țara gazdă, cât și în țara lor de origine.

Deși CJUE a afirmat că cerința de a recunoaște astfel de căsătorii nu obligă statele membre să legalizeze căsătoriile între persoane de același sex în legislația lor

internă, țările UE nu pot face discriminări în cazul certificatelor de stare civilă străine, adică să recunoască fără restricții certificatele cuplurilor heterosexuale, în timp ce le refuză pe cele ale homosexualilor!

Cazul a căpătat o largă rezonanță pe fondul conflictelor politice interne din Polonia. Deși guvernul lui Donald Tusk lucrează la un proiect de lege privind parteneriatele civile, inclusiv uniunile între persoane de același sex, forțele conservatoare continuă să se opună reformelor. Iar premierul Donald Tusk a dat asigurări că UE „nu poate impune nimic” țării sale, după decizia CJUE că toate țările UE trebuie să recunoască legal căsătoriile între persoanele de același sex încheiate într-un alt stat al UE.

Tusk a afirmat că „Polonia va respecta verdictele și hotărârile instanțelor europene”, dar atunci când cuplurile de același sex căsătorite în alte țări vor ajunge în Polonia, „vom dori să le tratăm cu respect deplin și va trebui să o facem, dar și în conformitate cu legile poloneze”. (Adică? Obligatoriu sau nu?)

Pe de altă parte, președintele conservator

Karol Nawrocki a declarat deja că va respinge „orice proiect de lege care subminează statutul constituțional al căsătoriei”.

O întrebare care se pune: cum vor trata autoritățile române această decizie, în condițiile în care deși Referendumul pentru familie din anul 2018 a căzut, majoritatea populației românești nu are deschidere spre legalizarea familiilor unisex și a adopțiilor de copii? Acestea vor urma. Revedeți argumentația CJUE privind discriminarea în cazul certificatelor de stare civilă ale homosexualilor față de cele ale familiilor naturale.

Nu pot să nu presupun că același argument va fi luat în considerare și atunci când aceste cupluri vor dori să se bucure și de cununia religioasă.

Dar mă gândesc la următoarele: oare dacă Referendumul ar fi avut cursul normal și în Constituția României ar fi existat azi un articol în care să se stipuleze că în țara noastră „căsătoria este uniunea liber consimțită între un bărbat și o femeie”, acum am mai fi avut dubii privind aplicarea deciziei CJUE? ✦

Maria Buleu